

til en Stoppeplads der, man da gør den til en Holdeplads og ikke til et Billetudsalgssted. Grunden til, at Tanken i det hele taget er kommen op, er først den, at der mellem de to Stationer, hvor denne Plads findes, er den længste Afstand, som der er noget Sted paa den nordvestjællandske Jærnbane, idet der, saa vidt jeg erindrer, er 1,7 Mil, hvorimod de fleste andre Stationer findes paa ca. 1 Mils Afstand fra hverandre. Det er en Grund, og det synes mig en ret vægtig Grund. En anden Grund er den, at Tølløse Station, den Gang den nordvestjællandske Jærnbane blev anlagt, sikkert ikke fik nogen heldig Beliggenhed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det, der bevirkede Beliggenheden af den nuværende Tølløse Station, var de to store Herregaarde, som ligge hver paa sin Side af den, Tølløsegaard og Næstrup, som sikkert nok have gjort, hvad de kunde, for at knibe Stationen ind imellem sig. Men de fleste, som kende Forholdene paa Vandet, ville sikkert indrømme, at det ikke er den bedste Plads, en Station faar ved at knibes ind mellem to store Herregaarde, thi derved udelukkes ofte Byers Beboere og en hel Del andre spredte Beboere fra at faa en god Forbindelse med Stationen, og selv om Herregaardene kunne yde en Del Godstrafik, kunne de ikke yde tilnærmelsesvis den Persontrafik som det tilsvarende Areal, bebuddet og beboet af en hel Del Menneker. Af alle disse Grunde synes det ret naturligt, at man nu tænker paa at rette det, som jeg betragter som en Fejl ved Stationens Anlæg første Gang. Nu kan man naturligvis ikke flette Tølløse Station, og det vilde heller ikke være rigtigt. Den har naaet at arbejde sig op til at blive en ret betydelig Station, ja endogsaa saa betydelig, at det jo er vel kendt, at Forholdene der for Øjeblikket ere meget vanskelige med Hensyn til Godsforsendelse, saa vanskelige, at der bestandig er Tale om, at der absolut maa gøres noget alvorligt ved Tølløse Station. Forholdene ere saaledes, at den store Godstrafik, som samler sig der, navnlig ved Kreaturforsendelser, næsten ikke er til at besørge. Der kommer gentagne Klager derover. Jeg ved ikke, hvorvidt disse ere naaede direkte til den højtærede Ministers Øren, men det er vel kendt, at det Spørgsmaal trænger sig frem Klar for Klar, at der maa foretages en Udvidelse af denne Stationsplads. Der er næppe Tvivl om, at ved en Holdeplads som den, der her er antydet, vil en Del af Godstrafikken ganske naturligt samle sig og altsaa afledes fra den overbeholdte Plads, som Tølløse Station er, og det er jo slet ikke

umuligt, at det ligefrem var en rentabel Forretning fra Statens Side at foretage yderligere Beføstninger paa en Plads, som kunde drives op, og saa muligvis spare større Beføstninger paa et Sted, der alligevel med Hensyn til sin Beliggenhed vil have ret betydelige Mangler. Jeg tror derfor, at dette Forslag er meget vel begrundet og vilde gøre stor Nytte, hvis det fandt sin Løsning. Naar den ærede Minister paaberaabte sig, at man i flere Tilfælde ved disse Holdepladser og Billetudsalgssteder stod med Mangel af Tilbud om Jordafstaaelse, ikke var klar herover, saa skal jeg sige, at i den Adresse, som ligger for om denne Holdeplads, er der fremhævet, at Beboerne paa Egnen — og det er et ret betydeligt Antal Beboere; saa vidt jeg erindrer, var det 202 Underfrevere, Adressen havde — ere villige til at gaa ind paa de Fordringer, Staten maatte stille til enhver Holdepladses Oprettelse; ganske særlig nævne de netop Afgivelse af fri Jord, saavel til selve Udlæget, hvad der ikke kan blive ret meget, som til de Vejforbindelser, der maatte foranlediges derved. I den Henseende kan den ærede Minister altsaa ikke klage. Saa vidt jeg kender Sagens Forhistorie, skal jeg indrømme, at den maatte ikke direkte har været i den ærede Ministers Hænder — det var vist for øvrigt ikke denne Plads, som han nævnte, at han saa for første Gang her i Tinget — men jeg tror nok, at Formen har været den, at vedkommende Egn først har henvendt sig til Generaldirektoratet for Statsbanedriften og faaet Afslag og dernæst er gaaet til Folketinget, hvilket altsaa har foranlediget, at det nuværende Forslag er stillet. Jeg erindrer i alt Fald at have set en Skrivelse fra Generaldirektoratet, hvori det mener at maatte afvise det i Andragendet forlangte, fordi det ikke kunde paaregnes at tilføre Statsbanerne nogen særlig Trafikforøgelse. Det er jo altid tvivlsomt, hvor stor Trafikforøgelsen kan blive, men for øvrigt vil jeg dog antage, at Staten ikke alene er interesseret i at faa Trafikforøgelsen, men ogsaa i at faa Trafikbesørgelsen rundt omkring paa Vandet udført paa en mere økonomisk Maade, ikke for selve Statskassen, men for Forbrugerne, hvis Interesser Banen skal tjene. Jeg skal derfor tillade mig paa det bedste at anbefale Tinget dette Forslag, som jeg tror er velbegrundet, og som jeg tror, er et Led i en Udviklingsrække, som vi i det hele taget burde ind paa. Staten stiller sig saa underligt, om jeg saa maa kalde det, fornemt til disse Forlangender, som komme frem fra mange Steder i Landet, det er, som om den ikke rigtig har Øre for de ny Fordringer,